

met. Der skulle være en markant nedbringelse af statens store underskud gennem en strammere udgiftspolitik. Der skulle være en lettelse af erhvervslivets omkostninger. Der skulle lægges loft over lejeværdien. For det sjette skulle der ske en styrkelse af politiets indsats imod vold og narkokriminalitet. Og for det syvende skulle ventelisterne på sygehusene bekæmpes. Og så ville man have fjernet en række ekstraskatter. Alt sammen meget korrekte og sympatiske punkter, som de fleste jo burde kunne nikke genkendende til.

De punkter har Venstre ikke fået opfyldt med det finanslovsforslag og de ændringsforslag, vi har til behandling i dag, og derfor er mit spørgsmål i dag til Venstres ordfører, hr. Thor Pedersen, vedrørende den konklusion, som Venstre drog den 6. november, nemlig at hvis disse otte krav ikke blev opfyldt, ville Venstre følge sin landsmødeudtalelse om for første gang i 100 år at bringe sig i den situation, at man stemmer imod finanslovsforslaget: Hvorfor har man så fraveget de otte krav, når man i morgen stemmer ja til finanslovsforslaget?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg må sige til hr. Kim Behnke, at vi ikke på noget tidspunkt har sagt, om og i givet fald på hvilket grundlag vi ville stemme ja til finanslovsforslaget. Vi har hele tiden sagt, at vi ville forholde os til det spørgsmål, når vi havde set, hvad der forelå som et forlig eller en aftale med regeringen.

De otte punkter, som hr. Kim Behnke skitserer, kan jeg også godt erindre, og jeg mener, at de har været grundlaget for et ønske om et forlig eller en aftale med regeringen, altså at forudsætningerne for, at vi kunne få et forlig eller en aftale med regeringen set ud fra Venstres ønsker og med Reform 96 i baggrunden, er de nævnte otte punkter.

Men med hensyn til spørgsmålet om at stemme ja eller nej til finanslovsforslaget har vi hele tiden fastholdt, at den afgørelse skulle træffes, når vi så, hvad det var, der lå på bordet.

Pia Christmas-Møller (KF):

Da regeringen fremsatte sit finanslovsforslag og siden på trods og på tværs af vores anbefalinger tillige fremsatte en stribe meget konkrete lovforslag i Folketingssalen uden forudgående forhandlinger, var vi mere end skeptiske over for regeringens ærlige vilje til at nå frem til et for-

ligsresultat. Vi frygtede, at slagsmålene internt i regeringen havde kostet så mange kræfter, at regeringen ikke var i stand til at rykke fra nogle én gang offentliggjorte positioner.

Ikke desto mindre besluttede vi i Det Konservative Folkeparti at gøre et oprigtigt forsøg på at teste regeringens forhandlingsvilje og -evne. Vi mødte op til de indbudte møder, og i en rum tid virkede det, som om regeringen ikke var rigtig klædt på til egentlige forhandlinger. Tomgang prægede møderne, og vi fik det klare indtryk, at regeringen var belastet af intern uenighed. Men efterhånden som tiden skred frem, begyndte der at komme lidt mere fodslag på regeringssiden, og vi fik i den konservative gruppe en stadig stærkere fornemmelse af, at det var muligt at bevæge regeringen. Den fornemmelse viste sig at holde stik.

Resultatet ser vi nu i form af en række ændringsforslag, som er en direkte udløber af finanslovsforliget mellem Det Konservative Folkeparti og regeringen. De massive konservative fodaftryk er til at få øje på. I politik handler det jo om at få omsat politiske holdninger og mærkesager til praktiske resultater. Det er jo det, det hele går ud på. Og det kræver et flertal.

Det er vel derfor ikke naturligt, at Det Konservative Folkeparti i dag er ganske godt tilfreds med de mange ændringsforslag, som præcis er udtryk for gennemførelsen af konservative mærkesager. For nu at sige det lidt mådeholdent er vi overordentlig tilfredse med, at vi efter forligsresultatet kan konstatere, at der er skabt flertal for en fuldstændig afskaffelse af formue-skatten over to år. Det er en urimelig misundelsskatt, hvis afskaffelse vil forbedre investeringsklimaet.

Vi er glade for, at der er skabt flertal for at forhøje standardfradraget for husejere fra 2.000 til 3.000 kr., at der er flertal for at give de studerende mulighed for at tjene 12.000 kr. mere om året, inden der sker modregning i SU'en, at der er flertal for at give studerende i udlandet bedre SU-vilkår, at der er flertal for at give de tekniske skoler 90 mio. kr. ekstra, samtidig med at iværksætterkulturen styrkes i uddannelses-systemet.

Det glæder os også, at der er skabt flertal for et 4-årigt politiforlig, som sikrer, at patruljeringen i gaderne øges med 230 mand, at bevillingen til teknologi tredobles, at indsatsen imod narko og indbrud m.v. styrkes, og at der fremover bliver en mere decentral tilrettelæggelse af indsatsen i lokalområderne.